

AKTE I

Scene 1.2 In Elvezia non v'ha Rosa

Alessio en koor

In Elvezia non v'ha rosa
 Fresca e cara al par d'Amina:
 È una stella mattutina,
 Tutta luce, tutta amor.
 Ma pudica, ma ritrosa,
 Quanto è vaga, quanto è bella:
 È innocente tortorella,
 È l'emblema del candor.

In Zwitserland is er geen roos
 frisser en liever dan Amina:
 Zij is de morgenster,
 Een en al licht en liefde.
 bescheiden en onwetend
 zo fragiel, zo mooi is ze:
 Een onschuldige tortelduif
 het teken bij uitstek van reinheid .

Lisa

(Ah! per me sì lieti canti
 Destinati un dì credei:
 Crudo amor, che sian per lei
 Non ho cor di sopportar.)

(Ach, voor mij waren die vrolijke
 liedjes ook ooit bestemd:
 Rauwe liefde, ik kan niet verdragen
 dat die voor haar bestemd is.)

Alessio

avvicinandosi a Lisa
 (Lisa mia, sì lieti canti
 Risuonar potran per noi,
 Se pietosa alfin tu vuoi
 Dare ascolto al mio pregar.)

Komt dichterbij Lisa
 (Mijn Lisa, zo'n gelukkige liedjes
 zouden ook voor ons kunnen klinken
 als jij eindelijk mijn gebeden
 zou willen aanhoren)

Coro

Viva ancor!
 Ah...
 Te felice e avventurato
 Più d'un prence e d'un sovrano,
 Bel garzon, che la sua mano
 Sei pur giunto a meritar.
 Tal tesoro amor t'ha dato
 Di bellezza e di virtude
 Che quant'oro il mondo chiude,
 Che niun re potria comprar.
 È innocente ecc.
 Viva!

Leve lang!
 Ah ...
 Jij bent de gelukkigste van alle mannen,
 nog meer dan een vorst of heerser,
 Knappe jongeling, heb jij het verdiend
 haar de hand te reiken in verbondenheid
 Welke schat heeft de liefde jou
 geschonken, van schoonheid en deugd
 Met al het goud in de wereld kan
 nog geen koning haar kopen
 Een onschuldige etc...
 Leve!